Lietas arhīva Nr. K77-1172-24/37
ECLI:LV:RPT:2024:0702.15050002723.2.S

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2024.gada 2.jūlijā

Rīgas pilsētas tiesa, tiesnesis Viesturs Gaidukēvičs,

piedaloties prokuroram Viktoram Vendenam,

atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu, kurā /Persona A/, personas kods /Personas kods A/, apsūdzēts pēc Krimināllikuma 253.panta otrās daļas.

Aprakstošā daļa

/Persona A/ neatļauti iegādājās un neatļauti glabāja psihotropās vielas lielā apmērā bez nolūka tās realizēt šādos apstākļos.

/Persona A/ pirmstiesas procesā precīzi nenoskaidrotos apstākļos līdz 2023.gada 19.maijam neatļauti iegādājās personīgai lietošanai psihotropās vielas lielā apmērā - 2,2084 g amfetamīna.

Minētās vielas /Persona A/ neatļauti glabāja pie sevis bez nolūka tās realizēt, pēc kā 2023.gada 19.maijā pēc pulksten 22.40 /Adrese A/ Valsts policijas dienesta telpās viņa personas kratīšanas laikā tika atrastas un izņemtas.

Ar savām darbībām /Persona A/ izdarīja Krimināllikuma 253.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgu nodarījumu.

Motīvu daļa

Tiesas izmeklēšanas laikā paužot savu attieksmi pret apsūdzību Kriminālprocesa likuma 498.panta kārtībā, /Persona A/sevi par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253.panta otrajā daļā atzina pilnībā, piekrita pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai attiecībā uz celto apsūdzību, par ko parakstījās paraksta veidlapā, kas pievienota pie tiesas sēdes protokola.

Norādīja, ka vairāk narkotiskās vielas nelieto, līdz ar to neesot vairs saistīts ar to apriti. Pēc apcietinājuma pilnībā izpratis, ka nevēlas dzīvot pa cietumiem. Šobrīd dzīvo citu dzīvi, bet ir jācieš dēļ veciem grēkiem.

Ņemot vērā to, ka apsūdzētais pilnībā atzina savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā, piekrita neizdarīt pierādījumu pārbaudi, un tiesai, pēc lietas materiālu pārbaudes, nav šaubu par viņa vainu inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 499.pantu, tiesa pieņēma lēmumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu tiesas sēdē. Līdz ar to saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu pierādījumu uzskaitījums un to analīze spriedumā netiek sniegti.

Saskaņā ar Krimināllikuma 35. un 46.pantu, tiesa nosakot sodu un soda mēru, ņem vērā soda mērķi, izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošus un pastiprinošus

apstākļus.

Par apsūdzētā /Persona A/personību noskaidrots, ka viņš ir dzimis 2000.gada 14.augustā, Latvijas Republikas pilsonis, uz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdi sodāmība dzēsta, apgādībā esošu personu nav, izglītība 9.klases, pēc paša teiktā šobrīd strādā celtniecībā, liek jumtus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst to, ka apsūdzētais tiesas sēdē pilnībā atzina savu vainu inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un vaļsirdīgi nožēloja izdarīto.

Tiesa ņem vērā arī to, ka apsūdzētais izmantoja Kriminālprocesa likuma 21.pantā paredzētās tiesības uz sadarbību ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto personu, kas izpaudās vienkāršāka procesa veida izvēlē, tādā veidā nodrošinot efektīvāku krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu, kas apliecina savas vainas atzīšanu un nožēlošanu, taču tas nav atzīstams par patstāvīgu atbildību mīkstinošu apstākli Krimināllikuma 47. panta izpratnē, bet tiek ņemts vērā pie soda noteikšanas.

Atbildību pastiprinošus apstākļus saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu tiesa nekonstatē.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta nosacījumiem Krimināllikuma 253.panta otrajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums, kuru izdarīja apsūdzētais atzīstams par sevišķi smagu noziegumu, kas veicina narkotisko vielu apriti valstī.

Par Krimināllikuma 253.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanu (Krimināllikuma redakcijā uz noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas brīdi) sankcija paredzēja sodu brīvības atņemšana uz laiku no trim līdz desmit gadiem, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas, un ar probācijas uzraudzību uz laiku līdz trim gadiem.

Krimināllikuma 46. panta 3.^{1} daļā noteikts, ka, ja šā likuma sevišķās daļas panta sankcija par izdarīto noziegumu paredz tikai vienu pamatsodu — brīvības atņemšanu, nosakot tās ilgumu, ņem vērā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, vainīgā personību, kā arī atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Prokurors tiesas sēdē lūdza apsūdzētajam noteikt brīvības atņemšanas sodu reālas brīvības atņemšanas veidā, jo konstatējams atbildību pastiprinošs apstāklis – noziedzīga nodarījuma izdarīšana narkotisko vielu ietekmē. Tiesa minēto apsūdzības apgalvojumu atzīst par nepamatotu, jo no Medicīniskās pārbaudes protokola Nr.828 un ķīmiski toksikoloģiskās izmeklēšanas rezultāta Nr.3313 (l.l. 57., 58.) redzams, ka /Persona A/ asinīs narkotiskās vielas un to atvasinājumi nav atrasti, savukārt urīnā atrasts amfetamīns, metamfetamīna zīmes, kokaīna metabolīti. Tas nozīmē, ka lietā ir pierādīts narkotisko vielu lietošanas fakts nenoskaidrotā laikā, pirms noziedzīga nodarījuma izdarīšanas, jo to apliecina urīnā atrastās narkotisko vielu zīmes, taču apreibinošo vielu ietekme nav konstatējama ievērojot faktu, ka to klātbūtne nav konstatēta asinīs, kas izslēdz urīnā konstatēto apreibinošo vielu ietekmi uz personu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdī.

Augstākā tiesa ir norādījusi, ka soda individualizācija ir cieši saistīta ar likumības principa ievērošanu, kas izpaužas pareizā noziedzīgā nodarījuma kvalifikācijā un taisnīga soda noteikšanā, vadoties no soda noteikšanas vispārīgajiem principiem (skat. *Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2018.gada 19.jūnija Lēmums SKK-J 348/2018*).

Soda bardzības izvēlē tiesa ņem vērā Latvijas Republikas Augstākās tiesas 2007./2008. gada tiesu prakses apkopojumā „Apgabaltiesu kā pirmās instances tiesas un Augstākās tiesas krimināllietu tiesu palātas kā apelācijas instances tiesas sodu piemērošanas prakse” izteikto viedokli, ka krimināls odam jābūt tādam, kas sekmē noziedzīgu nodarījumu veicinošo faktoru novēršanu (mazināšanu). Soda bardzība bieži vien nav pietiekama, lai persona apzināti atteiktos no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Tāpat krimināls odus nedrīkst izmantot, lai iebiedētu sabiedrību (sk. *apkopojuma 17.-21.lpp.*).

Uzklausījusi procesa dalībnieku viedokli, ievērojot noziedzīgā nodarījuma raksturu, konstatēto atbildību mīkstinošo apstākli, apsūdzētā /Persona A/personu raksturojošās ziņas, proti, salīdzinoši jauno vecumu, to, ka tiesas sēdē pauda patiesu nožēlu un vēlas laboties, kā arī ievērojot soda noteikšanas resocializācijas mērķi, tiesa uzskata, ka, lai sasniegtu Krimināllikuma 35.pantā izvirzīto soda mērķi – sodītu apsūdzēto par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, kā

arī panāktu, lai apsūdzētais turpmāk pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, piemērojams inkriminētā pantā sankcijā paredzētais minimālais brīvības atņemšanas sods.

Krimināllikuma 55.panta pirmā daļa noteic, ka ja, nosakot sodu – brīvības atņemšana – ilgāku par trim mēnešiem, bet ne ilgāku par pieciem gadiem, vai ne ilgāku par trim gadiem, ja izdarīts sevišķi smags noziegums, tiesa, ņemot vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību un citus lietas apstākļus, iegūst pārliecību, ka vainīgais, sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus, tā vainīgo var notiesāt nosacīti.

Izvērtējot nosacītas notiesāšanas iespējamību, tiesa ņem vērā faktu, ka apsūdzētais acīmredzami šobrīd nelieto narkotiskās vielas, kas liecina, ka viņš turpmāk nesekmēs narkotisko vielu apriti sabiedrībā, vienlaikus, kas samazina jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas riskus.

Tāpat ievērojot apsūdzētā tiesas sēdē izteikto patieso nožēlu par izdarīto, vēlmi laboties, to, ka šobrīd strādā, to, ka apsūdzības citos kriminālprocesos uz lietas izskatīšanas brīdi nav celtas, tiesa ieguva pārliecību, ka apsūdzētais, sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus, tādēļ piespriestais brīvības atņemšanas sods nosakāms nosacīti.

Tiesa uzskata, ka piemērotie drošības līdzekļi atstājami negrozīti līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai, lai netiktu pārtraukta apsūdzētā uzvedības kontrole un nodrošinātu soda izpildi.

Rīcība ar lietiskajiem pierādījumiem izlemjama saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 2. un 3.punktu, proti, tie ir iznīcināmi.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 512., 527., 530. un 528.pantu, tiesa

nosprieda

/Persona A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253.panta otrajā daļā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) gadiem un probācijas uzraudzību uz 2 (diviem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta pirmo daļu brīvības atņemšanas sodu noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz 3 (trīs) gadiem.

Saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 155.panta pirmo daļu /Persona A/ ir pienākums pieteikties desmit darba dienu laikā pēc sprieduma spēkā stāšanās Valsts probācijas dienestā atbilstoši deklarētajai dzīvesvietai, nosacītas notiesāšanas pārraudzībai.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu reāla brīvības atņemšanas soda izciešanas gadījumā soda izciešanas termiņā ieskaitīt īslaicīgās aizturēšanas vietā pavadīto laiku no 2023.gada 19.maija plkst.22.25 līdz 20.maija plkst.14.50, kas atbilst 1 (vienai) brīvības atņemšanas dienai.

Piemērotos drošības līdzekļus – nodošana policijas uzraudzībā un aizliegums izbraukt no valsts atstāt negrozītus līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Lietiskos pierādījumus:

- 15,10 gramus amfetamīnu saturošo vielu, kas glabājas Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldes narkotisko un psihotropo vielu glabāšanas seifā ar ierakstu reģistrācijas žurnālā Nr.23.-553,

- izpētes objektu iepakojumus, kas ievietoti aploksnē ar drošības uzlīmi Nr.21-350821, un elektroniskos svarus, kas ievietoti aploksnē ar drošības uzlīmi Nr.350829, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem,

pēc sprieduma spēkā stāšanās iznīcināt.

Prokurors, apsūdzētais, aizstāvis 10 (desmit) dienu laikā no saīsinātā sprieduma pasludināšanas dienas var rakstveidā iesniegt tiesai lūgumu par pilna sprieduma sagatavošanu.

Saīsinātais spriedums nav pārsūdzams.

Pilnu spriedumu var pārsūdzēt vai noprotestēt 10 (desmit) dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijai, iesniedzot sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena 2024.gada 1.novembris

Tiesnesis *(personiskais paraksts)* V.Gaidukēvičs